

Carl Michael Bellman Salme nr. 37

OVER E VANGELIUM PÅ PÅSKEDAG. MARC. 16, 1.

Dansk tekst Palle Thilo

Musik Henrik Bøggild

Tæt på gra - vens rand du står, Sta - dig nær - me - re du
træ - der! Van - drings - mand! I hvil - ke klæ - der Mon du til din rej - se går? Du dig
selv har for - u - ret - tet, Dig i mør - ket kas - tet hen, Når dit
Du dig selv har for - u - ret - tet, Dig i mør - ket kas - tet hen,
blod, i då - ben tvæt - tet, Måt - te tvæt - tes rent i - gen!

2) Undrende din slægt engang,
Så et træ, af jorden krøbet,
Hvor Vor Frelzers sved har løbet
Ved naturens klagesang.
Folket end i dag bekende
Helt til gravens vrå, i bøn:
Sandeligen var dog denne
En retfærdig mand – Guds søn!

3) Overgivet uden trøst
At Guds vredes domme lide
Ser du dem som ved hans side,
Forhen lænet til hans bryst,
Hemmeligt ham overgiver
Og med øjnene lukt til,
Helt som du i søvn forbliver,
Ej hans klage høre vil.

4) Vel, om en bodfærdig gråd,
Læser, kun din klage øger,
Og om Kristi grav du søger
På en os så tornet sti:
Bønnens kraft din svaghed smelter,
Som du tror, så skal dig ske;
Thi den sten som englen vælter
Båder din opstandelse!

5) Vejen som du vandre bør,
Efter hvilken nu du leder,
Kroger sig i vildsomheder
Og dit syn forvirret gør.
Men om svagt dit blik forvildes
På så mørk og farlig vej,
Intet forsvar på dig spildes;
Vagterne fastholder dig!

6) Sæt din lid til korset kun:
Hvad skal vejens længde sige,
Kan ej tålmod overstige
Dine kvalers korte stund?
Korset dine skuldre pryder,
Tårene din vandrings- pagt!
Vid din tåre dér betyder
Mere end alverdens pragt!